

ԼՐԱԳԻՐ

ԲԱՂԱԲԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ԲԱՂԱԲԱԿԱՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ 27 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

ՌՈՒՍԻԱ, ԱՐԵՎՄՏԵԿՆԵ ՏԵՐՈՒԹՅՈՒՆԵՐ
ԵՒ ՏԱՀԱՄԱՍՏԱՆ

Հարգելի ընթերցողներ *

Գ.

Ուսուցիչ Գեորգի-Բեկ (բոլիս)

Այս սահմանադրութիւնը Սպանիայի հաւատարմորձութեան ատենականութեան օրինակն ու կանոնացող վրայ դրեթէ հաստատակարար է աւելի սոսկալի եղանակաւ մը։ Ուսուցիչ մէջ տեսնուի թե՛ իրականացող անձնակազմը ամեն ընտանեաց մէջ ինչ կը լայն ինչ կը խօսակի եւ մինչեւ անգամ ինչ կը մտածվի իմանալ։ Հասարակաց անդորրութեանն ու ապահովութեանը հսկելէն աւելի՛ իւրաքանչիւր մարդոց խորհրդին ու գաղափարը իմանալու կ'ընդունի։ Իր անանջներն ամեն տեղ երկնցուցած է. անանկ որ, ուսուցչի մէջ առակ եղած է ըսել, թէ ուր որ երբեք հոգի ժողովրդած ըլլայ, մէջերէն երկու լրանա կայ։ Այս ապա զարհուրելի միջոցով է, որ Ուսուցիչ ժողովուրդը խաղաղութեամբ կը կառավարվի։

Ասիկա առջին յօդուածներնու մէջ ըսինք, թէ Ուսուցիչ մէջ օրինել հասարակութեան անձր ստացուածքը եւ պատկեր պահպանելու կարող չէ։ Արլար, թէ որ խղճմանքի տէր, բարի եւ հաւատարիմ անձանց ձեռք յանձնուած ըլլար։

Տեսնութեան ոստիկանները տերութեան թռչակ կառնեն, տարին էն շատը 150 արծաթ թուղթ (3000 զուռուշի չափ)։ Բայց ասոնց վարած իշխանական շքեղ կեանքը անմեկնելի խղիւր մըն է։ Բաղմաթիւ սարսառներ, ձիեր, կառքեր, թատրոններու մէջ վարձակալ տնակներ ունին։ Բնագոյն մասը ամուսնացեալ եւ ընտանեաց տէր են, եւ զաւկը ներսուն համար յատուկ վարձիչներ ունին։ Այս մեծ ծախքերուն ի հարկէ տերութեանն առած վերոյիշեալ 150 թուղթն չբաւար։ Թէ որ հայրենի ժառանգութիւն ունենային, անշուշտ այս սրտաւար արհեստին չէին մաներ։ Ուրեմն ուրիշ վաստակի գոնքեր պէտք է ունենան։ Այո, ունին։

Սեռեալ մը պատահած ատեն եւ ուրիշ առիթներու մէջ ինչք զարնել կամ վերցնելը տեսնութեան ոստիկանին գործին է, ուստի ինքոյ տակ զրկելը ինչքերուն մէջ գտած կամ ձեռքն ինկած ծանրաբեկ նիւթերը, դրամ, գոհարներ, արծաթեղէն, մարմարեալ եւ այլն կը գողնայ կը տանի։ Գանդատ կամ բողբոջ ինչը անհետ է, իր մեծին կաշառք տալով աչքը գողնել կուտայ։

Այս ան խեղճ մարդուն որ բան մը կը գողցնէ ու տեսնութեան ոստիկանին կ'իմացնէ, կամ թէ ոստիկանը ուրիշ ծախքով կ'իմանայ։ Օրինակի համար, ըսենք թէ ժամացոյցը կամ քաակը եւ կամ գոհարեղէն եւ ուրիշ որ եւ է բան մը գողցուցիր. ոստիկանն այս իմանալուն պէս, որովհետեւ քու ապահովութեանը հսկելու պաշտօն ունի, կը վազէ տունդ կուգայ, գողցողիւմ բանին ինչ եւ ինչպէս բան ըլլալը կը քննէ, կը հասկընայ, կ'արձանագրէ, եւ երկու արծաթ թուղթի զրուսեան վարձք կ'առնէ. կերթայ՝ խոստանալով եւ երգում. բնակ լով որ գողը անպատճառ պիտի դանդաղեցնուի քանի որ ձեռքդ պիտի հասնին։ Հետեւեալ օրը նորէն տունդ կուգայ՝ զանազան նիւթեր զինուորի մը ուսր բեռնոցեցած կամ ձեռքը տուած, եւ զանոնք քեզի ցոյց կուտայ իրբեւ գողին վրայէն դանդաղած. բայց անոնց մէկն ալ քու գողցուցածդ չէ, հետեւաբար չես ձանձնար։ Արդէն արձանագրութիւն (մաղպաթա) մը կը շինէ, եւ երկու թուղթի կ'առնէ կ'երթայ. քանի մը պղնձ ալ քովի զինուորին կուտաս ի հարկէ։

Այս գործողութիւնը երբորդ, չորրորդ, հինգերորդ անգամ կը կրկնէ, անմեկնականութիւն ուրիշ նիւթեր քեզի բերելով ցուցնելով, որոնց քուզը չըլլալը խիստ աղէկ դիտէ, եւ այս վարպետ հնարքով բուլղիները կ'առնէ ու կ'առնէ, մինչեւ որ յուսահատելով կամ խաղախութիւնը հասկընալով՝ գողցուցածդ վնասուի եւ մինչեւ անգամ խօսքը ընելէ ետ կը կենաս։

Հիւանդ կամ վերաւոր եւ կամ վերտանգի մէջ ինկած մարդու մը օգնութիւն ընել կամ զանկա տունդ առնելը արգիլեալ եւ վտանգաւոր բան մըն է Ուսուցիչ մէջ։ Սեռեալ վտանգի մէջ ինկած մարդու մը պատահեցար ծախքով վրայ, որն որ մահաւանդ աղաւթելու համար դաւաթ մը ջուր տալը կամ շուտով արիւն մը առնելը բաւական է. մօտն ալ սափաքիւն կամ դեղագործի խանութ մը կայ. բայց ոչ սափաքիւն տեղին կը շարժի եւ ոչ դեղագործը. ամեն մարդ իր դուռը կը դոյնէ, քովը մարդ չերթար, բոխիներն ալ քովը չեն հանդիպեր. որովհետեւ օրէնքը խափաւ արգիլեալ է այսպիսի վերտանգեալներու օգնութիւն ընել, մինչեւ որ տեսնութիւնը իմանայ, դայ, քննէ ու արձանագրութիւն (մաղպաթա) չինէ։

Ար տեսնես որ զրացնող կ'ապանեն եւ խեղճ օգնութիւն կը կանչէ. ձի մը կ'առնէ, վրան հեծնողը ձգեր, ու մարդուն ոտքը ստանալով (իւզէնի) մէջ մնացիր, ձին զանկա քաշուտելով ու քարէ քար պատէ պատ դարձնելով զրուսեան տեղը կ'երթայ, պէտք չէ որ օգնութեան համար կամ ձին բռնես։ Բարեւ

կամը կամ հայրք քեզի երկու քայլ հեռուն գեղը ինկեր կը խղիւրվի, քեզ օգնութեան կը կանչէ, հոսանքը պիտի քշէ տանի՝ զանկա։ Ար վազես ձեռքի ցուալը կամ հովանեակը (չէնիէ) եւ կամ որ եւ ինչ բան մը երկնցընելով զանկա կ'ապանես։ Մեծ յանցանք է որ գործեցիր։ Այնուհետեւ տեսնութեան գործախնդրուն ձեռքն ես. դատաստանի տակ ես, բանտը կը դրվի, ամեն տեսակ նեղութիւն ու բռնութիւն կը կրես, բանտին մէջ կը փառիս, մինչեւ երկար բաւական քննութիւններով ու հարցաւորումներով առաւելի, որ մարդասիրութիւն էր ըրածդ, որով քու նմաններէդ մէկը մահաւանդ աղաւթելը։ Այս դատաստաններէն ու քննութիւններէն մինչեւ որ աղաւթի, քաակը քու ծոցդ տեսնութեան գործախնդրուն ծոցը կ'անցնի։ Արջափ լեցուն ըլլայ քաակը, դժուարութիւններն ալ այնչափ կը մեծանան։ Արջապէս դժած ու ողորմած ըլլալը արգիլեալ է, ինչպէս որ քաղաքական իրաց վրայ խօսին արգիլեալ է։ Մարդկութեան զրացումներ ի գործ դնել ուղղորդ ամեն նեղութիւն եւ մինչեւ Սիւլիւր աչքը առնելու է։ Թոյ որ առատաձեռն ու ողորմած ըլլաս, տեսնութեան հակառակ զաղախներն տարածելու կամ ստակով մարդ վատարկելու կասկածի տակ կը ձեռն ինքընքը։ Արեւմտեալ պէտք է միշտ անհագ եւ անգութ ըլլաս, թէ որ կուզես հազար տեսակ նեղութիւններ եւ միտառներէ ազատ մնալ։

Ինչ է այս բարբարոսական արգիլքներուն պատճառը։ Ինչո՞ւ համար այս քրիստոնէութեան հակառակ օրէնքները դրված են, որ քեզի կարգիլեն ընկերիդ օգնել, մարդասիրութիւն ու զիտութիւն ընել։ Այստեղն այս է, որ ուսուցչի ժողովուրդը ընդհանրապէս անպարկեշտ ու դող է, իր նմանին օգնութիւն ընելու պատճառաւոր անոր ծոցն ու գրպանը կը պարպէ, եւ պէտք ըլլայնէ կը խղճուտէ։ Այս կը սեպվի բուն պատճառը։

Մարդը Ուսուցիչ մէջ այնչափ փոքր բան մը համարեալ է, որ մէկը կորսելու կամ անցայտ ըլլալն, մէկուն հոգը չէ։ Մանաւանդ արգիլեալ է ասանկ բաներու խօսքը ընել։ Տեսնութիւնը չիմտըռներ զանկա։ Բնականն անգամ, թէ որ շատ հարուստ ու հզօր չէնէ, համարձակի իր կորուստը անգամը փնտրէ ունի։ Ինչ գիտես, կարելի է տեսնութիւնը զանկա Սիւլիւր խրկած է բարձրագոյն հրամանաւ։ Արցընել վնասուել աններելի ու վտանգաւոր հատաքերութիւն մըն է։ Բնախ պէտք է լրես, եւ կորուստեալ կամ անցայտ եղած եղբորդ, զակիկ կամ հորդ հայր Եւառածոյ յանձնես։

Գնալն երկար խղիւրեալ մարդու մը

մարմին կը տեսնելի։ Եւ զար հոգի դանկա կը տեսնեն. ու թէ, տարը եւ միշտ չեւ տան եւ հինգ օր հոն կը մնայ, մէկը չմտածեր եւ համարձակի զանկա ցամաքը հանելու, ով ըլլալը հասկընալու եւ քրիստոնէաբար թաղելու։ Եւ ասանգամ այս կերպ խղիւրեալ կամ ծախքներու վրայ մեռած մարդոց մարմինները կենդանեաց եւ թուեց կերակուր կը լրան։ Տեսնութիւնը թէ որ ասանկ մեռեալ մարմին մը տեսնէ կամ գտնէ, ով ըլլալը քննելու հասկընալու փոյթ չունի. այլ միայն զանի կը մերկացնէ, ծախ մը փոքր կուտայ ու մէջը կը նետէ։

Ուսուցիչ մէջ մարդոց անցայտ ըլլալը խիստ յաճախ կը պատահի։ Արդեօք կ'ընտանգործութեան մը զոհ կ'ըլլէ. կայսեր գաղտնածածուկ ու անքննելի դատաստանին, կամ հարուստ եւ հզօր մարդու մը վեճիկներութեանը հանդիպել է, մէկը կարող չէ ըսելու, եւ ոչ հարցընելու։ Մարդ մը սպաննուի է, տեսնութիւնը անոր մարմինը կը վերցնէ, քաղաքին դուրսը անտառին մէկ կողմը կը ձգէ, կամ ջուրը կը նետէ, եւ ամեն բան կը լմնայ։ Սպանողն ով է հասկընցվի։

Բնախարկութիւնը յաճախ դուրս ծածկած պատիժ մը չէ Ուսուցիչ մէջ։ Բնախար անպիսի տեղ մը համարեալ է, ուր կ'ընտանգործութիւնը, դատարկասիրութիւնը, արեւելութիւնը եւ ամեն մարդկութիւնները մեծ յաջողութեամբ կը տարածին։ Ասիկա դատ ուսուցչի ժողովուրդը բնութեամբ թուրքաբար կ'ընդունի ըլլալով, բանտը պատիժ համար իրեն. որովհետեւ կուտէ, կը նստի, հանդիստ կը քնանայ եւ չաշխատի։ Միեւակ աղաւթութիւնը կը կորսնցնէ. բայց արդէն աղաւթութիւնը անձանօթ է իրեն։ Տեսնել քեզ մը աւելի նեղ կամ քեզ մը աւելի ընդարձակ ըլլալը հոգ չէ անոր։ Ուստի բանտը ամենեւին աղբեղութիւն մը չունի իրբեւ պատիժ։ Այս պատճառաւ՝ ծեծը Ուսուցիչ ժողովուրդեան սովորական ու հասարակ պատիժն եղած է։ Վեճէն փոքր յանցանքները դաւաղանով կ'ուղղվին։ Վեճ մարդ աս պատիժին ենթակայ է, մուծիքն ալ աղետականալ. միայն սա տարբերութիւնը կայ, որ մուծիքները կամ ժողովուրդը հրապարակաւ կը ծեծվին, բայց աղետականներն ու եկեղեցականները ծեծուի։ Երջանիկ ժողովուրդը յանկալի վեճալ. . . . ուստանքներն ուն համար։

Պէտք չէ ընել

ԳՐԱՐԱՆԵՆ ԵՎՆԵ ԼՈՒՐԵՐ

Անպատկորթն եկած նամակներուն խօսքն նայելով, ուսերը Անպատկորթն հիստորիան կ'ոգնէ պարպելու պարտաւոր

